

УДК 378:001.895:331.446.4

**ПРОБЛИСК У МАЙБУТНЄ.
ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ІННОВАЦІЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ**

Материнська О.А., к.е.н,

Петриченко О.А, к.е.н.

Вінницький національний аграрний університет

У статті розглянуто закордонний досвід та особливості інноваційного навчання, його вплив на розвиток особистості майбутнього фахівця; проаналізовано інноваційні моделі навчання; розглянуто підходи до організації навчального процесу у вищій школі.

Ключові слова: інновації, навчання, вища школа, навчальний процес.

Постановка проблеми. Світ, в якому ми живемо - це новий світ, тому сучасне навчання повинно використовувати новітні технології в саме контексті самонавчання, є воно практичним чи теоретичним. Освітня платформа - це не способи трансляції інформації, це робота з новим типом віртуальних моделей, які використовуються людиною і дозволяють йому існувати в новому світі. Треба відповідати на майбутні виклики, а не ті, які є зараз.

Аналіз останніх досліджень. Проблема впровадження інновацій та ефективного управління навчальними закладами розглядається в працях Л.В.Козак , В.Стефаніка, Н.Бабича, Н.Кузьміної, Т.Ф.Алексєєнко, О.А.Дубасенюка, Н.Д. Андреевої, П. Ю. Саухи та інших, присвячені загально-теоретичним, науково-практичним проблемам інноваційної парадигми у вищій школі, окремим прогресивним формам і технологіям навчання, досвіду та перспективам їх використання в освітній практиці.

Мета статті – розглянути зарубіжний досвід методів інноваційного навчання, його вплив на підготовку майбутніх фахівців; дати узагальнену характеристику інноваційних моделей навчання; розглянути інноваційні підходи до навчального процесу у вищій школі в сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу. Коли мова йде про сучасну вищу освіту, то вирішення багатьох питань виходу на більш високий рівень соціального розвитку залежать від наявності грамотних кадрів.

Особливої уваги потребують підходи до нової моделі навчання в вищій школі, коли здобувачі вищої освіти проводять більшу частину відведеного часу в аудиторіях, де обговорюють питання і рішення проблем в спільних групах.

Провідні науковці в своїх працях позиціонують викладача у більшій мірі особу, що виконує функцію інформаційного посередника ніж традиційного учителя. Це в свою чергу вимагає ефективнішої співпраці між студентами та безпосередньо викладачем. Вважається ефективним навіть зміна розташування навчальних приміщень та аудиторій, щоб відобразити новий підхід. У закордонних вищих навчальних закладах пропонується замінювати традиційні аудиторні меблі, так званими «барними стільцями та кріслами-мішками», де в центральній частині умовного кола розташовується викладач. Це сприяє покращенню сприйняття інформації та полегшує спільну роботу.

Відомі закордонні науковці вважають традиційну передачу інформації в аудиторіях не ефективною. Всі заняття вважаються «повністю активними», коли кожен студент активно бере участь щонайменше у 75% часу, відведеного на заняття. Викладачам не дозволяється говорити більш ніж п'ять хвилин, всі дискусійні питання обговорюються студентами. Важливою умовою є формування груп студентів у кількості 15-20 чоловік.

Існують також деякі з більш прогресивних підходів в сучасному вищому спектрі освіти - від проривних електронних технологій до методів спільного навчання з практичними проектами.

Використання розробленої інтерактивної анімації вважається високоефективним методом пізнання матеріалу, щоб допомогти студентам зрозуміти фундаментальні наукові принципи.

Цікавий інноваційний підхід розкривають відкриті тематичні заняття, де студенти можуть взаємодіяти з вмістом науки як учені: вивчати основні положення, дискусувати з приводу розв'язання проблемних питань,

використовуючи міркування, викладаючи свої власні ідеї. Дані проекти розробляються для гнучкості і доступності в сприйнятті та викладенні інформації. Дана методика може бути використана під час лекційного та лабораторного заняття викладачем, а також як домашнє самостійне завдання для студента. Як варіант проведення таких занять може бути запущено в режимі онлайн або офлайн.

Особливу видатний внесок в розвиток освіти і науки роблять спеціальні Фонди освіти і лідерства. Це одна з ефективних ініціатив, з величезним глобальним довгостроковим впливом. Він має на меті не тільки розвиток лідерських та етичних якостей у студентів, але і пошук перспективних лідерів.

На сьогоднішній день за кордоном діють такі фонди, які налічують близько 1 млн. студентів, що періодично проходять велику кількість майстер-класів за різними напрямками. Розвиток подібних фондів сприятиме об'єднанню когорти молодих перспективних, принципових, креативних, цілеспрямованих людей з абсолютно європейським мисленням.

Успішне запровадження інноваційних моделей навчання вимагає масштабної системної роботи, під час якої, передусім, необхідно:

- переглянути зміст і спрямованість навчання у вищих педагогічних навчальних закладах, а також у системі післядипломної освіти з метою формування професійної готовності викладачів до роботи в умовах інноваційного навчання;

- запровадити систему матеріального стимулювання педагогів, які активно й ефективно реалізують ідеї інноваційного навчання у своїй практичній діяльності.

Висновки і пропозиції. Застосування інноваційних методів навчання дають можливість отримати студентами максимальну віддачу від їх освіти, а для викладача сьогодні важливо постійно вдосконалювати власні знання, впроваджувати у власну викладацьку практику новітні освітні концепції, йти в ногу з часом.

Література:

1. A Glimpse of the Future: The ‘Oscars of Innovation in Higher Education’ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://knowledge.wharton.upenn.edu/article/glimpse-future-oscars-innovation-higher-education/>
2. Higher education the attack of the MOOCs // The Economist. – 2013. – July 20th.
3. Андреева Н.Д. Качество естественнонаучного образования: уроки прошлого и вызовы настоящего / Н. Д. Андреева // Проблемы развития методики обучения биологии и экологии в условиях социокультурной модернизации образования : сборник материалов Международной научно-практической конференции (Санкт-Петербург, 19–20 ноября 2013 г.) / под ред. проф. Н.Д.Андреевой. – СПб. : Изд-во «ТЕССА», 2013. – Вып. 12. – С. 22–32.
4. Біла книга національної освіти України / Т.Ф. Алексеєнко, В.М. Аніщенко, Г.О. Балл [та ін.]; за заг. ред. акад. В.Г. Кременя; НАПН України. – К.: Інформ. системи, 2010. – 342 с.
5. Дубасенюк О. А. Упровадження освітніх інновацій в системі вищої освіти // Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи : монографія / за ред.П. Ю. Сауха. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2011. – 444 с.
6. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи : монографія / П. Ю. Саух [та ін.] ; ред. П. Ю. Саух. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2011. – 443 с.
7. Камінська А .В. Формування готовності майбутніх викладачів до інноваційної діяльності у вищому навчальному закладі [Електронний ресурс] режим доступу <http://nvd.luguniv.edu.ua/archiv/NN13/11kavvzn.pdf>
8. Програма устойчивого развития на период после 2015 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---relconf/documents/meetingdocument/wcms_221646.pdf